

ærede Medlem har Ret. Der er nemlig mange Adoptioner, ved hvilke Adoptivforældrene ikke faar andet end, om jeg saa maa sige, et godt Udstyr til Barnet, altsaa en Sum, som lige er tilstrækkelig til Anskaffelse af en Vogn, Klæder eller lignende. I et saadant Tilfælde er Beløbet for lille til at sikres Barnet paa den nævnte Maa- de, men Plejeforældrene anvender Pengene til at faa Barnet optaget i deres Hjem uden specielt store Udgifter paa een Gang. I saadanne Tilfælde er det altsaa, Ministeriet siger, at Vederlaget skal ikke sikres, det skal blot være givet, at det anvendes til Fordel for Barnet.

Det ærede Medlem kom ind paa det store Spørgsmaal, som er kommet frem, nemlig om en Moder bør have Lov til at adoptere et Barn, som hun har faaet udenfor Ægteskab. Det ærede Medlem mente, at det var inkonsekvent i Lovforslaget at gøre nogen Forskel, og henviste navnlig til Regelen om, at Adoptionsforholdet kan ophæves; der stod, siger det ærede Medlem, i Landstingets Ændringsforslag, at Moderen, der har adopteret sit Barn udenfor Ægteskab, ikke kan forlange Adoptionen ophævet, medens derimod Faderen kan gøre det, og det mener det ærede Medlem er inkonsekvent. Jeg vil delvis give det ærede Medlem Ret, men det viser netop Uholdbarheden af hans Anskuelse i det hele. Opfører Barnet sig saaledes, at Adoptionsforholdet kan forlanges ophævet, mener det ærede Medlem, at baade Faderen og Moderen skal have Ret til at faa Forholdet ophævet. Men hvad sker der for Moderens Vedkommende i det Tilfælde, Barnet opfører sig saaledes? Der sker det, at Barnet kan møde frem og sige: Det er ikke min Adoptivmoder, men det er min rigtige Moder! Hvad opnaar hun saa ved at faa Adoptionsforholdet ophævet? Lad os tænke os, at det er Moderen, der har opført sig saaledes, at Forholdet bør ophæves, saa kan man altsaa gennem Lovgivningen opnaa, at hun ikke længere kan sige: Det er mit Adoptivbarn; men for Fremtiden skal hun altsaa sige: Det er mit Barn. For det ærede Medlem kan jo dog ikke ved en Lovændring bevirke, at Barnet ikke mere vedkommer hende. Med Hensyn til Faderen stiller Sagen sig ganske anderledes i Tilfælde af Adoptionsforholdets Ophævelse. Faderen kan nemlig sige: Nu er det ikke mere mit Barn i den Forstand, at det har Arveret efter mig, det er ikke mere mit Barn i den Forstand, at Forældremyndigheden er hos mig, det er ikke mere mit

Barn i den Forstand, at det bærer mit Navn. Det kan Faderen sige, men det kan Moderen ikke sige i dette Tilfælde. Derfor følger denne Inkonsekvens med logisk Nødvendighed af Forholdene.

Det ærede Medlem var inde paa, at man bør hjælpe Moderen i saadanne Tilfælde. Det tror jeg ikke, man kan. Som det allerede er fremhævet, skal man jo have Erklæringen om Forholdet saaledes, at alle kender det undtagen det ulykkelige Barn. Det ulykkelige Barn faar det maa- ske ogsaa at vide senere. — Jeg tror ikke, det er rigtigt at give en saadan Adgang til Adoption.

Det ærede Medlem Hr. Heilesen var inde paa det samme Spørgsmaal og raadede til, at man ikke her svinger sig op paa Moralens store Højder, men foretager en rolig Afvejelse af alle i Betragtning kommende Omstændigheder. Deri er jeg enig med det ærede Medlem. Men jeg vil bede det ærede Medlem overfor sine Partifæller at gøre det samme gældende. For naar der fra en af det ærede Medlems Partifæller kommer Udtalelser som: De, som er af den anden Anskuelse, er bl. a. dem, som lider af en forbenet, indtørret juridisk Hjerne, saa synes jeg, man der er oppe i de store Højder. Skal det gælde paa det ene Omraade, haaber jeg, det ærede Medlem vil give mig Medhold i, at det ogsaa maa gælde paa det andet. Jeg haaber, det ærede Medlem er saa liberal, at han vil indrømme, at vi Jurister —, og jeg tror, det er de fleste — som holder paa den Anskuelse, jeg forfægter, ikke just derfor behøver at være forbenede og indtørrede.

Det ærede Medlem var inde paa, at naar Faderen skal have Lov til at tilsløre Forholdet ved Adoption, skal Moderen ogsaa have Lov til det. Dér vil jeg gerne fremhæve med saa stor Kraft, som jeg overhovedet kan, at det Udgangspunkt er fuldstændig forkert. Forholdet er nemlig det, at naar en Mand adopterer et Barn, staar han netop frem for Omverdenen og siger: Det er mit uægte Barn, jeg beder om at faa Lov til at adoptere det. Det, han beder om, er netop at maatte dokumentere Forholdet overfor Omverdenen, fordi det er hans Barn i Forvejen. Jeg har set Masser af Sager, som er kommet ind til Ministeriet, hvor man netop anbefaler, at den paagældende Mand faar Lov til at adoptere, fordi det er hans Barn i Forvejen. Men for Kvindens Vedkommende er Forholdet det modsatte; hun søger ikke Adoption for at faa Ret til at dokumentere overfor Omverdenen, at det er hendes